

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 7447-10-18 מדינת ישראל נ' סלע (אסיר)

בפני כבוד השופט הישום אבו שחאדה

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז (פלילי)

ע"י המתמחה - אריאל סיני

נגד

הנאשם

בני סלע (אסיר) - באמצעות
היוועדות חזותית ממקום מאסרו
בבית הסוהר השרון
ע"י עוה"ד איתי בר עוז

מיני-רציו:

* בית המשפט גזר על הנאשם, אסיר שאמור לסיים לרצות את מאסרו בשנת 2040, עונש של 24 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של מעשה מגונה שביצע כנגד סוהרת בזמן ששהה בתא מעצר בבית המשפט. במרכז הדיון עומדת השאלה: האם העונש שיושט על הנאשם בתיק הנוכחי, צריך שיהיה במצטבר או בחופף לתקופה המאסר הארוכה שעדיין ממתנה לריצוי.

* עונשין – ענישה – מדיניות ענישה: עבירות מין

* עונשין – ענישה – עונשים מצטברים

.

בית המשפט נדרש לגזור את דינו של הנאשם – בני סלע, שהורשע בביצוע עבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348 (ג) לחוק העונשין, וזאת עת שהה בתא מעצר בבית משפט. העבירה שבוצעה על ידי הנאשם עניינה בחשיפת איבר מינו בתא המעצר של בית המשפט וביצוע מעשה אוננות תוך התכוננות לעבר סוהרת של שב"ס שישבה בעמדת היומן מחוץ לתא.

.

בית המשפט פסק כלהלן:

יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם נע בין 5 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות מין ונדון רק בגינם, מבלי לחשב את המאסרים בפועל שהושתו עליו בעבירות אחרות שאינן עבירות מין, לתקופה כוללת של 38 שנות מאסר בפועל ועוד 4 חודשים בנוסף, במהלך מאסרו הוא המשיך לבצע עבירות שונות, וביניהן, גם עבירות מין.

בנסיבות אלה, יש להורות, כי קיים חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות מין, לרבות כלפי סוהרות של שב"ס ולכן נדרשת החמרה בעונשו כדי להגן על שלום הציבור, הכול כפי הוראת סעיף 40 ה' לחוק העונשין.

במקרה זה, יש לפעול על פי "הכלל" של הצטברות הענישה ולא על פי "החריג" של חפיפת הענישה. אין לנאשם נסיבות חריגות כלשהן שמצדיקות חפיפה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-7447 מדינת ישראל נ' סלע(אסיר)

בפני כבוד השופט הישאם אבו שחאדה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
(פלילי)
ע"י המתמחה – אריאל סיני

נגד

הנאשם - בני סלע (אסיר) – באמצעות
היועדות חזותית ממקום מאסרו בבית
הסוהר השרון
ע"י עוה"ד איתי בר עוז

ג ז ר ד י ן

כתב האישום

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 5.1.17 בשעה 09:00 או בסמוך לכך, שהה הנאשם בתא מעצר מספר 4 בבית משפט השלום ברמלה (להלן: **תא 4**). באותה עת, שימשה המתלוננת כסוהרת ונכחה בעמדת הרישום הממוקמת מטרים ספורים מהתא (להלן: **המתלוננת**). בנסיבות אלה, הבחינה המתלוננת בנאשם שעמד על ספסל הנמצא בתא 4, מסתכל לכיוונה של המתלוננת ומאונן בחשפו את איבר מינו.
2. לכן, יוחסה לנאשם בכתב האישום ביצוע עבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: **חוק העונשין**).
3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ולאחר שמיעת הראיות, הורשע בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-7447 מדינת ישראל נ' סלע(אסיר)

טענות הצדדים לעונש

4. המאשימה טענה בתמצית כדלקמן: לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות מין ולכן יש להכביד את הענישה בעניינו; יש לעשות שימוש בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין בכך שיש לחרוג לחומרא ממתחם העונש ההולם; לחילופין, היה ובית המשפט לא ימצא לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם, יש לעשות שימוש בסעיפים 140 ו-140 לחוק העונשין ושעניינם החמרה בענישה בתוך המתחם וזאת מסיבות של הרתעה אישית והרתעת הרבים, בהתאמה; בנוסף, יש לחייב את הנאשם לשלם פיצוי למתלוננת.

5. בא כח הנאשם טען בתמצית כדלקמן: מדובר ברף הנמוך של העבירות של מעשה מגונה באדם בשל העובדה שלא היה מגע עם המתלוננת; נפלה שגגה בהכרעת הדין בכך שנקבע שלאחר שהמתלוננת ביקשה מהנאשם להפסיק את מעשיו, הוא "המשיך בשלו" כאשר מעדותה של המתלוננת עולה שלא אמרה שהוא "המשיך בשלו"; הנאשם הוא בסטטוס של אסיר מכוח הרשעותיו בתיקים אחרים ואף הוגדר כ-"אסיר נצרך" (נ/19); במהלך שנת 2021 התקבלה בקשתו של הנאשמים על ידי הגורמים הרלוונטיים בשב"ס להעניק לו טיפול פסיכולוגי ומעקב של עובדת סוציאלית (נ/18).

הטענה של ההגנה שנפלה שגגה בהכרעת הדין בתיאור עדותה של המתלוננת

6. בהכרעת הדין קבעתי שיש להעדיף את עדותה של המתלוננת על פני עדותו של הנאשם לגבי השתלשלות הדברים באירוע המתואר בכתב האישום. בפסקאות 3(ו) עד (ח) להכרעת הדין נאמרו הדברים הבאים בעת תיאור עדותה של המתלוננת להשתלשלות הדברים באירוע מושא כתב האישום:

"ו. המתלוננת לא השתתפה בתדריך ונתבקשה לשמש כיומנאית ולכן ישבה בעמדה מול תא 4. בעודה יושבת בעמדה, היא הבחינה בנאשם עומד על הספסל, גופו מוטה קדימה במקצת, מכנסיו מופשלים באופן חלקי ואיבר מינו חשוף וזקור. הנאשם לבש באותה עת בגדי אסיר כתומים. היא איננה זוכרת אם לבש מעיל. הנאשם אחז עם יד שמאל בדלת של השירותים במטרה למנוע את נפילתו בעת הטיית גופו קדימה וביד ימין אונן, הכל כאשר הוא מביט לעברה של המתלוננת.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-7447 מדינת ישראל נ' סלע(אסיר)

ז. העמידה על הספסל נתנה לנאשם יתרון גובה שֶׁאֵפְשָׁר לוֹ לראות מבעד לסורג ומעבר להגבהה של העמדה את פלג גופה העליון של המתלוננת כאשר היא יושבת בעמדה, לרבות פניה וחזה.

ח. המתלוננת בקשה ממנו להפסיק את מעשיו אך הוא המשיך בשלו. היא נבהלה וקמה מהעמדה ודיווחה מידית למאיר על מעשיו של הנאשם ורשמה מזכר בעניין. מאיר הגיע למקום והורה על העברתו של הנאשם לתא מספר 5 אשר אינו מאפשר למי שנמצא בו להשקיף על העמדה."

(ההדגשות שלי – ה'א'ש')

7. בשלב הטיעונים לעונש, בא כוח הנאשם טען שנפלה שגגה בהכרעת הדין בתיאור של בית המשפט לעדותה של המתלוננת וזאת בנוגע לשאלה האם אמרה "הוא המשיך בשלו", קרי שאחרי שביקשה ממנו להפסיק לאונן בפניה הוא בכל זאת "המשיך". לטענת ההגנה, הקביעה שהמתלוננת אמרה שהנאשם "המשיך" לאונן אחרי שהתבקש "להפסיק", איננה מדויקת.

8. למען הסדר הטוב, עברתי על עדותה של המתלוננת בשנית. טענת ההגנה מקובלת עליי. על מנת להעמיד דברים על דיוקם, יובהר שהיא אמרה שהיא ביקשה ממנו "להפסיק" ומיד עזבה את המקום על מנת לקרוא למפקד הליווי, מאיר לידיני. עם זאת, אם בדקדוקי לשון עסקינן, היא אכן לא אמרה שהנאשם "המשיך" אחרי שהתבקש "להפסיק", אך גם לא אמרה שהוא אכן "הפסיק" כאשר נדרש לעשות כן (ראו: פרוט' מיום 1.1.20, עמ' 36 ש' 12-31, עמ' 37 ש' 8-2, עמ' 116 ש' 16-33, עמ' 191 ש' 1 עד עמ' 192 ש' 12).

9. מכל מקום, העובדה שהמתלוננת לא אמרה שהנאשם "המשיך", כפי שגם לא אמרה שאכן "הפסיק" לאחר שנדרש לעשות כן, איננה מפחיתה כהוא זה מעוצמת האשם של הנאשם בביצוע העבירה שבה הורשע. החידוד הלשוני שעליו עמדה ההגנה, לא מהווה נסיבה לקולא בעת גזירת עונשו של הנאשם.

10. ואף זאת. גם אם הנאשם "הפסיק" לאחר שנדרש לעשות כן (וכאמור, המתלוננת לא אמרה שכך קרה), עדיין אין בכך כדי להפחית כהוא זה מאשמו בביצוע העבירה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-7447 מדינת ישראל נ' סלע(אסיר)

מתחם העונש ההולם

11. העבירה שבוצעה על ידי הנאשם שעניינה חשיפת איבר מינו בתא המעצר של בית המשפט וזאת תוך התבוננות לעבר סוהרת של שב"ס שישבה בעמדת היומן מחוץ לתא וביצוע מעשה אוננות, פגעה בשני ערכים מוגנים נפרדים: ראשית, פגיעה אישית במתלוננת, בשל הפגיעה בכבודה ובצנעת פרטיותה; שנית, פגיעה באינטרס הציבורי הכללי של שמירה על כבודם של עובדי ציבור במהלך ביצוע תפקידם כחוק והבטחת העבודה התקינה של נציגי שב"ס, לרבות בליווי עצורים לבית משפט.

12. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של מעשה מגונה באדם, אסתפק בהפניה לשתי דוגמאות מפסיקתו של בית המשפט העליון:

א. רע"פ 5205/15 **טנוס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.8.15). בשתי הזדמנויות שונות, המבקש ישב ליד המתלוננת, פעם באוטובוס ציבורי ופעם ברכבת, ונגע בחלק הפנימי של ירכה באזור המפשעה. בית משפט השלום השית עליו 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל. המדינה ערערה לבית משפט המחוזי על קולת העונש והעונש הוחמר ל-12 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון, נדחתה.

ב. רע"פ 2162/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.5.18). המבקש הורשע בביצוע מספר עבירות של מעשה מגונה בפומבי בכך שבמספר הזדמנויות שונות, חשף את איבר מינו בפני קטינות בסמוך לבית ספר ושפשף אותו בפניהן. בית משפט השלום השית על הנאשם 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש והערעור נדחה. כמו כן, בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה גם כן.

13. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם נע בין 5 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

חריגה לחומרא ממתחם העונש ההולם

14. סעיף 40 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-7447 מדינת ישראל נ' סלע(אסיר)

40"ה. קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי יש חשש ממשי שהנאשם יחזור לבצע עבירות, וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם, ובלבד שלא יהיה בעונש שיקבע משום החמרה ניכרת מעבר למתחם העונש ההולם; בית המשפט לא יקבע כאמור אלא אם כן מצא שלנאשם עבר פלילי משמעותי או אם הוצגה לו חוות דעת מקצועית".

15. דוגמא מובהקת מהפסיקה לשימוש בסעיף 40 לחוק העונשין הוא ע"פ 3373/17 **מדינת ישראל נ' צרפתי** (פורסם בנבו, 5.12.18) (להלן: עניין **צרפתי**). המשיב חשף את איבר מינו בפני קטינה, מישש ושפשף אותו, התקרב אליה והגיע לסיפוקו ופלט את נוזל הזרע שלו על ידיה ועל חולצתה של הקטינה. בית המשפט המחוזי בתל אביב קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 12 ועד 43 חודשי מאסר בפועל והשית עליו 43 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר על תנאי של חודשיים במצטבר, כך שסך הכל הושתו עליו 45 חודשי מאסר בפועל.

16. בעניין **צרפתי**, המדינה הגישה ערעור על קולת העונש לבית המשפט העליון ועתרה לעשיית שימוש בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין, קרי החמרה בענישה תוך סטייה ממתחם העונש ההולם מטעמים של הגנה על שלום הציבור. ערעור המדינה התקבל ועונשו של המשיב הוחמר ל-60 חודשי מאסר בפועל, קרי 17 חודשים יותר מהגבול העליון של מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי.

17. בעניין **צרפתי** נאמרו הדברים הבאים על ידי כבוד השופט עמית (פסקה 3 לחוות דעתו):

"המשיב שלפנינו חריג בכל קנה מידה ועיון בהרשעותיו הקודמות מעלה כי לפנינו עבריו מין סדרתי, רצידיביסט שחוזר שוב ושוב על מעשיו, מי שריצה עונשי מאסר ממושכים שמסתכמים ב-20 שנות מאסר, תוך שהוא מבצע עבירות מין על אף מאסרים תלויים ועומדים כנגדו. הערכת המסוכנות שנערכה בשעתו למשיב היא גבוהה מאוד, ואציין כי במאסריו הקודמים נהג באלימות ואף ביצע עבירות מין כלפי עובדות שב"ס."

(ההדגשות שלי – ה'א'ש')

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-7447 מדינת ישראל נ' סלע(אסיר)

18. המקרה שבפני הוא דומה למקרה של עניין **צרפתי** ולכן מקובלת עליי טענת המאשימה שיש לסטות לחומרא ממתחם העונש ההולם שקבעתי מטעמים של הגנה על שלום הציבור, קרי, יש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל שיהיה גבוה יותר מהתקרה העליונה של מתחם העונש ההולם שקבעתי. הווה אומר, עונשו של הנאשם צריך להיות חמור יותר מ-18 חודשי מאסר בפועל.

19. להלן תמצית הרישום הפלילי של הנאשם (ת/5):

השנה שבה ניתן גזר הדין	סוג העבירות	הערכאה	עיקרי העונש
1997	מעשה מגונה בקטין	מחוזי ת"א	שנתיים מאסר בפועל
1997	התנהגות פרועה במקום ציבורי	שלום רחובות	מאסר על תנאי
1997	מעשה מגונה באדם	שלום נתניה	10 חודשי מאסר בפועל
2000	12 תיקים במגוון עבירות: מעשה סדום, מעשה מגונה באדם, מעשה מגונה בפומבי, התפרצות למגורים, תקיפה הגורמת חבלה, בעילה בהתעללות, בעילה שגרמה לחבלה, הדחה בחקירה, בעילת קטינה מתחת לגיל 16, איומים.	מחוזי ת"א	35 שנות מאסר בפועל
2004	הטרדת עד	שלום ת"א	מאסר על תנאי
2012	בריחה ממשמורת חוקית, שימוש בכח או באיומים למנוע מעצר.	שלום ראשלי"צ	4 שנות מאסר בפועל
2017	מעשה מגונה בפומבי	שלום רמלה	6 חודשי מאסר בפועל
2020	היזק לרכוש במזיד	שלום נתניה	12 חודשי מאסר בפועל

20. לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות מין ונדון רק בגינם, מבלי לחשב את המאסרים בפועל שהושתו עליו בעבירות אחרות שאינן עבירות מין, לתקופה כוללת של 38 שנות מאסר בפועל

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18-10-7447 מדינת ישראל נ' סלע(אסיר)

ועוד 4 חודשים (בתיק הראשון בשנת 1997 לשנתיים, בתיק השני בשנת 1997 ל-10 חודשים, בתיק השלישי בשנת 2000 ל-35 שנים ובתיק הרביעי בשנת 2017 ל-6 חודשים).

21. בנוסף, במהלך מאסרו הוא המשיך לבצע עבירות שונות, וביניהן, גם עבירת מין. ההרשעה משנת 2017 של בית משפט השלום ברמלה בעבירה של מעשה מגונה בפומבי, עניינה חשיפת איבר מינו בפני סוהרת של שב"ס במהלך מילוי תפקידה כרופאה בבית הסוהר. עבירה זו בוצעה ביום 23.6.14, הכרעת הדין ניתנה ביום 5.1.17 וגזר הדין ניתן ביום 3.4.17 (ת/6).

22. בתיק שבפני כיום, העבירה בוצעה ביום 5.1.17, קרי באותו היום שבו ניתנה הכרעת הדין בתיק הקודם שבו חשף את איבר מינו בפני סוהרת אחרת של שב"ס וזאת בעת שהובא לבית המשפט השלום ברמלה על מנת שבית המשפט ימסור לצדדים את הכרעת הדין.

23. בנסיבות אלה, הנני קובע שקיים חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות מין, לרבות כלפי סוהרות של שב"ס ולכן נדרשת החמרה בעונשו כדי להגן על שלום הציבור, הכל כפי הוראת סעיף 40 לחוק העונשין.

ענישה במצטבר ולא בחופף

24. הנאשם הוא בסטטוס של אסיר ואמור לסיים לרצות את מאסרו רק בשנת 2040. כאן עולה השאלה האם העונש שיושט על הנאשם בתיק הנוכחי, צריך שיהיה במצטבר או בחופף לתקופה המאסר הארוכה שעדיין ממתנה לריצוי.

25. שאלת ההצטברות או החפיפה של עונשי מאסר בפועל, וזאת לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, נדונה ב- ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.2.15) בפסקאות 8 – 18 לפסק דינו של כבוד השופט מזוז. שם נקבע כי הכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר באירועים עברייניים נפרדים ושונים, והחריג הוא חפיפה וזאת רק בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה. על ההלכה האמורה חזר בית המשפט העליון ב- ע"פ 1552/15 גואל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.6.15) בפסקה 8 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן.

26. במקרה שבפני, יש לפעול על פי "הכלל" של הצטברות הענישה ולא על פי "החריג" של חפיפת הענישה. אין לנאשם נסיבות חריגות כלשהן שמצדיקות חפיפה. נהפוך הוא, הנסיבות המיוחדות לחומרא שמחייבות סטייה ממתחם העונש ההולם מטעמים של הגנה על שלום

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 7447-10-18 מדינת ישראל נ' סלע(אסיר)

הציבור, גם מחייבות שעונש המאסר בפועל שיושת על הנאשם, יהיה במצטבר לתקופת המאסר אותה מרצה כיום.

סוף דבר

27. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים :

- א. 24 חודשי מאסר בפועל. תקופת המאסר האמורה תרוצה במצטבר לכל תקופת מאסר אחרת שהוטלה על הנאשם בתיקים אחרים.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יבצע עבירה לפי סימן ה לפרק י' לחוק העונשין.
- ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת, בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.1.2022 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מדי.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב כסלו תשפ"ב, 16 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.

הישאם אבו שחאדה, שופט